

видя. Отъ градината се проточва единъ широкъ и дълъгъ булеваръ — Commonwealth Avenue, който се прѣсича съ прави и извѣнредно чисти тихи улички. Тази частъ на града напомня красотата и чистотата на Вашингтонъ. Оригиналното е, че всичкитѣ кѫщи въ една уличка сѫ съвѣршено еднакви по величина и архитектура; кѫщите на единъ кварталъ като че сѫ една кѫща. Минешъ до другата улица, тамъ друга архитектура, но всички кѫщи пакъ еднакви. Голѣма частъ отъ кѫщите сѫ покрити съ пълзяща зеленина. На една отъ тѣзи улички е новата публична библиотека, която не е опѣ довършена. Близу до нея е музея на изящните искуства. Архитектурата на този музей като че има нѣщо общо съ двореца на дожите въ Венеция. Въ музея прѣобладаватъ произведенията на класическата скулптура. Картийното отдѣление е съвсѣмъ слабо. Интересна е колекцията на костюми и рѣчни произведения отъ всичкитѣ части на свѣта. Само че тѣзи колекции не сѫ събрани по система, а сѫ натрупани отъ подаръците на разни богаташи и пажетешественици, тѣй щото на много мѣста ме досмѣшаваше, особено като гледахъ отдѣлитѣ на въсточните произведения. Всичко, каквото могли да накупятъ американските консули и консулски жени изъ пазарите на Русия и Турция, пратили го тукъ като рѣдкостъ.

Слѣдъ като изглѣдахме зданията на пощите, градския домъ, сѫдилището, университета, губернаторския домъ, счетохме, че доста сме се запознали съ забѣлѣжителностите и като почнахме тогава отъ трамвай на трамвай, кръстосахме Бостона по всичкитѣ направления. Никждѣ не видѣхме толкова електрически трамваи, колкото въ Бостонъ,